

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A6-0173/2005

31.5.2005

BETÄNKANDE

om turism och utveckling
(2004/2212(INI))

Utskottet för utveckling

Föredragande: Thierry Cornillet

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	12
ANNEXE: STATISTIQUES	20
ÄRENDETS GÅNG	30

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om turism och utveckling (2004/2212(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 24 i Cotonouavtalet,
- med beaktande av Fiji-förklaringen, antagen den 20 oktober 2004 vid det regionala AVS-EU-seminariet för ekonomiska och sociala parter, under ledning av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen,
- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om grundläggande riktlinjer för en hållbar europeisk turism (KOM(2003)0716),
- med beaktande av sin resolution av den 14 maj 2002 om kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om en samarbetsstrategi för den europeiska turismens framtid¹,
- med beaktande av världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg i september 2002,
- med beaktande av resolutionen om turism och utveckling inom ramen för förvaltningen och kontrollen av Europeiska utvecklingsfonden (EUF), antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen i mars 2001 i Libreville²,
- med beaktande av kommissionens och rådets gemensamma förklaring av den 10 november 2000 om utvecklingspolitiken,
- med beaktande av sin resolution av den 18 februari 2000 om kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén ”Att förbättra turismens sysselsättningspotential”³,
- med beaktande av resolutionen om turism och utveckling, antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen i oktober 1999 i Nassau⁴,
- med beaktande av den globala etikkoden för turism antagen av Världsturistorganisationens generalförsamling i Santiago de Chile den 1 oktober 1999 med stöd av den resolution som FN:s generalförsamling antog den 21 december 2001 (A/RES/56/212),

¹ EUT C 180 E, 31.7.2003, s. 138.

² EGT C 265, 20.9.2001, s. 39.

³ EGT C 339, 29.11.2000, s. 292.

⁴ EGT C 59, 1.3.2000, s. 41.

- med beaktande av resolutionen om den kulturella dimensionen i utvecklingssamarbetet, särskilt vad gäller kulturarvet och turism, antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen i Strasbourg i april 1999¹,
- med beaktande av rådets (utveckling) resolution av den 30 november 1998 om hållbar turism i utvecklingsländerna,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling (A6-0173/2005), och av följande skäl:
 - A. Turismen är onekligen en drivkraft för att främja situationen i utvecklingsländerna på alla områden. Det är därför nödvändigt att regelbundet utvärdera turismens verkningar. Europaparlamentets utvecklingsutskott är med tanke på de befogenheter detta har absolut rätt organ för detta uppdrag.

Turism – en faktor för ekonomisk tillväxt

- B. Turismen utgör ett av de grundläggande elementen i varje konsekvent utvecklingspolitik som genomförs i utvecklingsländer.
- C. Infrastrukturprojekt för kommunikationer, energi, ny kommunikationsteknik samt hälsa och sanitet är nödvändiga för turismens expansion i utvecklingsländerna.
- D. Det är grundläggande att vinsterna från sådana projekt går till både lokalbefolkningarna och turistnäringen.
- E. De former av turism som garanterar lokala arbetstagare och företagare rimlig ersättning bör av myndigheterna särskilt uppmärksammas, framför allt ”rättvis turism”.
- F. Världsturistorganisationens projekt ”Hållbar turism, redskap för fattigdomsbekämpning” bidrar till millennieutvecklingsmålet att minska fattigdomen genom att skapa arbetstillfällen för dem som lever på mindre än en dollar per dag.
- G. För närvarande pågår förhandlingar om ekonomiska partnerskapsavtal, som från och med den 1 januari 2008 kommer att ersätta den unilaterala förmånsordningen för handelsförbindelserna mellan å ena sidan länderna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS), å andra sidan Europeiska unionen.
- H. Turismen är onekligen en sektor som spänner över många områden och avdelningen för turism vid kommissionens generaldirektorat för näringsliv och industri är därför inte tillräckligt stor, trots att EU saknar en gemensam turismpolitik.

¹ EGT C 271, 24.9.1999, s. 73.

Turism – en faktor för miljöskydd och bevarande av kulturarvet

- I. Turismen kan bara utvecklas om miljö- och kulturförhållanden och lokala traditioner på platserna i fråga respekteras.
- J. Turismen bör inte ses som en miljöfiende utan tvärtom som en bundsförvant för miljön, eftersom bevarandet av den naturliga miljön och kulturarvet är en förutsättning för turistnäringens lönsamhet.
- K. Myndigheterna bör särskilt uppmärksamma miljövänliga former av turism, såsom ekoturism, landsbygdsturism och solidarisk turism.
- L. Turismen är beroende av att det lokala arvet, natur- och kulturarvet, det materiella och icke-materiella arvet samt de historiska byggnaderna bevaras och rustas upp.
- M. Myndigheterna bör lägga särskild vikt vid säkerheten för turister, liksom säkerheten vid anläggningar och turistmål.
- N. Det är legitimt att regeringar – efter samråd med turistsektorns representativa organisationer – fastställer strikta regler för tillträde till mycket välbesökta områden.
- O. Det är nödvändigt att se till att energianvändningen är förenlig med transportpolitiken, i syfte att skydda miljön och i enlighet med Kyotoprotokollets mål för hållbar utveckling.
- P. Berörda nationella myndigheter bör ta till sig och godta tanken på att begränsa turistströmmen till de små östater, bergsområden och kustområden där turismen utövar ett hårt tryck.

Turism – en faktor för demokrati och politisk stabilitet

- Q. Turismen är totalitarismens, diktaturernas och maktkoncentrationens fiende.
- R. Turismen sammankopplas i vissa länder med brott mot de mänskliga rättigheterna, såsom barnarbete, prostitution och sexuellt utnyttjande av barn.
- S. Global terrorism som riktar sig mot demokrati och demokratins försvarare, och som urskillningslöst skördar ett stort antal civila offer på grund av fega attacker med dödlig utgång, har särskilt haft turistnäringen och turister som sin målgrupp.
- T. Turisten är ett ”öga” och turismen kan utgöra en påtryckningsform för att införa demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna i länder med totalitära regimer.
- U. Turismen kan vara demokratisk till sin karaktär och bidrar till att det på lokal, regional och nationell nivå skapas ekonomiska och sociala strukturer som är representativa för det civila samhället.
- V. Turismen har en enande funktion och medverkar till regional, social och ekonomisk sammanhållning.

- W. Turister kan idag fritt resa runt och besöka olika platser under en och samma resa. Därmed bidrar de till ökat regionalt samarbete och närmare kontakter länder emellan.
- X. Medlemsstaternas regeringar och särskilt deras aktörer inom turistnäringen har en stor inverkan på val av turistmål; negativ publicitet kring länder som inte respekterar de demokratiska principerna och de mänskliga rättigheterna får en avskräckande effekt.
- Y. Nätverket för internationell rättvis handel inom turistbranschen startades 1999 som ett treårigt projekt med medel från Europeiska kommissionen och departementet för internationell utveckling i Förenade kungariket för att främja etiska principer inom handeln.

Turism – en faktor för folkhälsa och utbildning

- Z. Folkhälsan i ett land bidrar till dess attraktionskraft.
- AA. Turismen främjar folkhälsan genom att den nödvändiggör hygienregler, sanitära åtgärder, vaccinationskampanjer samt spridning av kunskap om sjukdomsförebyggande.
- AB. Hiv/aids, tuberkulos och malaria är i dag världsomfattande plågor.
- AC. Turister och den lokala befolkningen riskerar att smittas av mycket smittsamma sjukdomar, såsom diarréer orsakade av infektioner, luftvägsinfektioner, feber av okänd anledning och hepatit.
- AD. Turismen främjar utbildning genom att lokalbefolkningar får möjlighet att lära sig språk och den nya informations- och kommunikationstekniken. De kan därmed främja sitt kulturarv enligt sina sedvanor och traditioner samtidigt som de drivs att bli medvetna om och även anpassa sig till samhällsutvecklingen och moderna seder och bruk.
- AE. Det är dock de offentliga myndigheternas ansvar att se till att bevara lokala traditioner som respekterar de mänskliga rättigheterna, särskilt kvinnors och barns rättigheter.

Turism – en faktor för störningar och olika former av missbruk

- AF. Nya arbetstillfällen skall alltid skapas i enlighet med Internationella arbetsorganisationens regler.
- AG. Sexturismen bör ständigt och gemensamt bekämpas av europeiska och lokala myndigheter, i samarbete med icke-statliga organisationer.
- AH. Det enda verkligt effektiva är att samordna åtgärder, sprida information och tillämpa påföljder med respekt för internationell rätt.
- AI. Stor publicitet kring påföljder för sexturister stärker den avskräckande effekten. Brott i anslutning till sexturism måste leda till åtal och vara straffbara både i ursprungslandet och i det land där brotten begås.

- AJ. Aktörer inom turistnäringen, researrangörer och flygbolag har dragit upp riktlinjer och gjort insatser med positiva effekter, till exempel utdelning av informationsblad och visning av videofilmer under resor till känsliga destinationer.
- AK. Fastighetsspekulationen får negativa konsekvenser för lokalbefolkningarna.
- AL. Risken finns att utländska investerare och regeringar i utvecklingsländerna finner ett ömsesidigt intresse av korrupta metoder.
- AM. Barn har rätt till skydd mot utnyttjande och rätt till rehabilitering i enlighet med artiklarna 32, 34, 35 och 39 i konventionen om barnets rättigheter.

Turism – en faktor för ekonomisk tillväxt

1. Europaparlamentet kräver att EU systematiskt och på ett sammanhängande sätt tar hänsyn till turismens inverkan och till principen om en hållbar turism och goda styrelseformer när unionens utvecklingspolitik utformas.
2. Europaparlamentet anser att förutsättningen för en hållbar turism är att levnadsvillkoren för den lokala befolkningen förbättras, deras miljö och hälsa skyddas samt den lokala ekonomin stöds genom inköp av lokalt producerade livsmedel och andra resurser.
3. Europaparlamentet begär att kommissionen överväger en förstärkning av den tekniska struktur som innehar ansvaret för turism vid generaldirektoratet för näringsliv, med beaktande av turistnäringens övergripande betydelse och den progressiva ökningen av initiativ som påverkar turismen och som härrör från andra sektorer av gemenskapspolitiken.
4. Europaparlamentet önskar att avdelningen för turism vid kommissionens generaldirektorat för näringsliv tillerkänns större betydelse genom en ökning av de disponibla medlen för att bidra till utformningen av en europeisk turismpolitik och till en generell ökning av de politiska förslagen på området för turism.
5. Europaparlamentet efterlyser en debatt om inrättandet av ett självständigt generaldirektorat för turism samt utnämningen av experter inom området för turism inom generaldirektoratet för utveckling och generaldirektoratet för handel.
6. Europaparlamentet efterlyser att det inom turismen skall främjas samhällskontrollerade initiativ som har till syfte att minska fattigdomen, bevara den biologiska mångfalden och främja de mänskliga rättigheterna.
7. Europaparlamentet rekommenderar att kommissionen betonar turismpolitiken inom ramen för sin samarbets- och utvecklingspolitik och i anslutning till sina utvecklingsriktlinjer och sina insatser för en strukturell konsolidering av företagen, det vill säga i sina förbindelser med AVS-länderna.

8. Europaparlamentet kräver att utvecklingsländernas regeringar omedelbart prioriterar turismen i sina strategiska program och att de åtar sig att varje år utarbeta en rapport om turistsektorns relativa betydelse för landets totala ekonomi, inklusive satellitkonton; denna rapport bör även innehålla en beskrivning av hur turismekonomin bidrar till och påverkar den nationella och regionala utvecklingen.
9. Europaparlamentet uppmanar AVS-regeringarna att granska sådana åtgärder som syftar till att garantera ytterligare fördelar ("planning gains") för lokala samhällen där turistrelaterade projekt äger rum.
10. Europaparlamentet kräver att utvecklingsländerna underlättar den fria rörligheten för turister genom en icke-restriktiv viseringspolitik.
11. Europaparlamentet betonar att de ekonomiska vinsterna från turismen bör återinvesteras i lokal utveckling. Parlamentet uppmanar aktörerna inom turistnäringen att se över sina paketerbudanden som förhindrar gynnsamma sidoeffekter för det lokala samhället. Parlamentet uppmanar dessa aktörer att använda sig av lokala material och lokal personal, inklusive personer i ledande ställning, så långt detta är möjligt.
12. Europaparlamentet uppmanar regeringarna att främja bildande och/eller utveckling av partnerskap mellan den offentliga och den privata sektorn och att underlätta företagsbildning inom turistsektorn, till exempel genom att införa gynnsamma skattebestämmelser eller inrätta program för beviljande av mikrolån.
13. Europaparlamentet önskar, i lämpliga fall, att en större andel av de EUF-finansierade projekten avser hållbar turism.
14. Europaparlamentet föreslår att frågan om turism, hållbar turism och deras ekonomiska effekter skall ingå i de pågående förhandlingarna om de ekonomiska partnerskapsavtalen och att utvecklingsländernas intressen i förhållande till den europeiska marknaden beaktas på ett positivt sätt när dessa länder tar upp turistrelaterade frågor inom ramen för det allmänna tjänstehandelsavtalet (GATS).
15. Europaparlamentet konstaterar att turistsektorn i grunden är en privat sektor i flera utvecklingsländer. Parlamentet kräver därför att gemenskapen finner sätt att garantera att dessa länder och andra parter på arbetsmarknaden till fullo involveras i samtal om utvecklingspolitik som påverkar turistsektorn.
16. Europaparlamentet understryker att EU snarast bör ge stöd till länder där naturkatastrofer har drabbat turistnäringen.

Turism – en faktor för miljöskydd och bevarande av kulturarvet

17. Europaparlamentet kräver att generaldirektoratet för miljö och generaldirektoratet för utveckling antar ett gemensamt program för export av europeisk teknik för avfallshantering, först i form av konsekvensanalyser och sedan i form av pilotprojekt.

18. Europaparlamentet kräver att en hållbar turismpolitik inrättas och att bestämmelser för att skydda och bevara naturtillgångar, kulturarv och traditionella arrendesystem införs.
19. Europaparlamentet uppmuntrar till bästa möjliga användning av befintliga tekniska och vetenskapliga metoder som förhindrar både miljöförstöring och skador på eller förstörelse av byggnadsarvet.
20. Europaparlamentet kräver att alla europeiska turisminvesteringar i utvecklingsländer skall vara underkastade samma regler som tillämpas vid beviljandet av gemenskapsbidrag för investeringar inom Europeiska unionen och därmed skall investeringar som skadar miljön, de mänskliga rättigheterna, de minimiarbetsvillkor som fastställts av Internationella arbetsorganisationen (ILO), ursprungsfolkens eller de inhemska befolkningarnas levnadssätt eller mottagarlandets historiska eller kulturella arv inte beviljas något stöd.
21. Europaparlamentet förespråkar att gemenskapen ger tekniskt stöd till länder som på grund av massturism ser sig tvingade att vidta åtgärder för att bevara sina turistområden. Parlamentet rekommenderar också utbyten av bästa metoder på detta område.
22. Europaparlamentet uppmuntrar de lokala myndigheter som ställs inför en alltför snabb utveckling av turismen att vid behov vidta åtgärder för att begränsa tillströmningen.

Turism – en faktor för demokrati och politisk stabilitet

23. Europaparlamentet förespråkar att kampen mot brottslighet förs med största öppenhet för att motarbeta verksamhet som penningtvätt, sexturism m.m.
24. Europaparlamentet förespråkar att kampen mot brottslighet förs på ett sätt som inte skadar ländernas anseende som turistmål.
25. Europaparlamentet kräver att turismen främjas, skyddas och tryggas genom initiativ som syftar till att bekämpa brott riktade mot turismen, bl.a. specialutbildade polisenheter.
26. Europaparlamentet kräver att utvecklingsländernas regeringar gör lokalbefolkningarna fullt delaktiga i turistverksamheten och ser till att de genererade ekonomiska, sociala och kulturella vinsterna fördelas jämnt.
27. Europaparlamentet beklagar de segregationistiska åtgärder som nyligen vidtagits av de kubanska myndigheterna för att förhindra personliga kontakter mellan turister och kubanska medborgare som arbetar inom turistnäringen.
28. Europaparlamentet önskar att kommissionen – inom ramen för ett hållbart utvecklingsbistånd – erkänner ett lands eller en regions rätt till att demokratiskt definiera sina egna prioritetsområden vid finansiering av regionala samarbetsprojekt.
29. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaternas regeringar att med hjälp av aktörerna inom turistnäringen och erfarna organisationer främja etiska normer inom

turistnäringen genom att införa en certifierad märkning för europeisk rättvis handel inom turistbranschen.

Turism – en faktor för folkhälsa och utbildning

30. Europaparlamentet välkomnar den nya rättsliga grunden för turismen, vilken fastställts i den europeiska konstitutionen. Europaparlamentet önskar att unionen och dess medlemsstater delar med sig av sina erfarenheter och sitt kunnande till utvecklingsländer med potential för turism, så att personal kan utbildas på plats; parlamentet ber kommissionen att stödja projekt i utvecklingsländer där sådant kunnande efterfrågas.
31. Europaparlamentet understryker än en gång för kommissionen att det krävs ekonomiskt stöd för barnvaccinering med inriktning på det akuta behovet av vacciner som kombinerar antigener mot följande sjukdomar: difteri, stelkramp, kikhosta, hepatit B samt hjärnhinneinflammation orsakad av haemophilus influenzae typ B.
32. Europaparlamentet insisterar på att europeiska forskningsinsatser måste mobiliseras för kampen mot malaria, tuberkulos och hiv/aids.
33. Europaparlamentet anser att intäkterna från en hållbar turism kan bidra till en höjd levnadsstandard för utvecklingsländernas befolkningar och till bättre hälsa samt infrastrukturer för kommunikation, energi och teknik.
34. Europaparlamentet förordar att EU ger ekonomiskt stöd till Världsturistorganisationens initiativ ”Hållbar turism, redskap för fattigdomsbekämpning” och till andra initiativ som syftar till att lindra fattigdomen i utvecklingsländer.

Turism – en faktor för störningar och olika former av missbruk

35. Europaparlamentet kräver att den globala etikkoden för turism, som antogs av Världsturistorganisationen och dess medlemsstater i Santiago de Chile 1999, införlivas med varje lands nationella rätt.
36. Europaparlamentet förordar att de berörda ländernas regeringar årligen delger varandra en lista över personer som nekats visum, dock endast om skälet är sexturismbrott, brott mot mänskligheten eller terrorism.
37. Europaparlamentet kräver att kommissionen antar effektiva EU-program för bekämpning av sexturism.
38. I syfte att bekämpa barnsexturism uppmanar Europaparlamentet
 - kommissionen och rådet att högre prioritera kampen mot barnsexturism och återupprätta budgetposten ”Kamp mot sexturism i tredje land” för att garantera att medel anslås för detta ändamål.

- kommissionen att erkänna kopplingen mellan barnpornografi och sexturism och garantera att denna fråga tas upp i politiska dialoger med tredjeländer.
 - kommissionen och medlemsstaterna att garantera att barns behov och rättigheter prioriteras i samband med utvecklingsstöd, särskilt behoven av rehabilitering och återintegration av barn som varit offer för sexturism.
39. Europaparlamentet uppmuntrar de aktörer inom turistnäringen, researrangörer och flygbolag som redan engagerat sig i kampen mot sexturism – genom att medvetandegöra sina kunder och informera dem om de rättsliga risker de utsätter sig för – att fullfölja sina insatser, och övriga aktörer att utforma sådana insatser. Parlamentet uppmanar dessa aktörer att samarbeta med myndigheterna för att identifiera potentiell kriminell verksamhet.
 40. Europaparlamentet kräver att kommissionen vidtar konkreta insatser för att bekämpa turismrelaterad dumpning av fastighetspriser, efter att ha samrått med sektorns representativa organisationer.
 41. Europaparlamentet kräver att de europeiska regeringarna ser till att de bestämmelser som gäller europeiska bolag tillämpas till fullo vid omlokaliseringar eller utförande av kontrakt i utvecklingsländer, med särskild hänsyn till de berörda arbetstagarnas rättigheter.
 42. Europaparlamentet kräver att regeringarna i de berörda länderna och operatörerna inom EU: turistnäring säkrar respekten för bestämmelserna till skydd för de mänskliga rättigheterna, arbetstagarnas rättigheter, i enlighet med de minimikrav som fastställts av Internationella arbetsorganisationen (ILO), skyddet av de europeiska turisterna/konsumenterna och rekommendationerna för operatörer inom turistnäringen.
 43. Europaparlamentet kräver att utvecklingsländernas regeringar inför öppna och reglerade förfaranden för tillträde till de nationella marknaderna i enlighet med Världsturistorganisationens (WTO) rekommendationer – en nödvändig förutsättning för utländska investeringar.
 44. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

MOTIVERING

Turismen betraktas i dag som en av de mest dynamiska ekonomiska sektorerna och företeelsen breder ut sig allt mer i Europeiska unionen och världen.

Turismen är en faktor för tillväxt eftersom den genererar ett stort antal näringsverksamheter och är en ”stor kund” för forskning och tekniska innovationer. Den bidrar till att arbetskraften utbildar och förflyttar sig samt stimulerar miljöskyddet och bevarandet av natur- och kulturarvet.

Hotell- och restaurangbranschen är givetvis turistnäringens främsta sektorer, men alla sektorer berörs i processens föregående och efterföljande led: från transporter, jordbruk och livsmedelsindustri till energi, miljö, kultur osv.

Turismen som fenomen utgör också ett invecklat system som berör många olika aktörer, intressen och syften.

Sektorn behöver resurser men också en samordning av de politiska områden som har anknytning till turism liksom tydliga planer för främjande och utveckling. Det är också grundläggande att vi tar hänsyn till turismens bidrag till vårt samhälle, främst ekonomiskt men även socialt.

Av naturliga skäl faller turismpolitiken i Europeiska unionen inom medlemsstaternas ansvarsområde. Men de lokala myndigheternas roll är inte oviktig, eftersom de direkt medverkar till ett områdes eller en regions attraktionskraft och därmed till ekonomisk tillväxt och skapande av företag, framför allt små och medelstora företag och industrier samt hantverksföretag.

Detta konstaterande om turismens roll inom EU och internationellt görs i industriländerna, men inte bara där. Även om utvecklingsländerna släpar efter inom detta område liksom inom andra, är det i dag självklart att turismen betraktas som en grundläggande faktor för utveckling och välbefinnande och som ett grundläggande redskap för EU:s utvecklingsstöd.

När det gäller den institutionella hanteringen av turistsektorn är det överraskande att det trots sektorns övergripande karaktär bara finns en avdelning med ansvar för turism vid Europeiska kommissionens generaldirektorat för näringsliv och industri. Denna avdelning har inte tillräckliga personalresurser och blir inte heller tillräckligt underrättad och rådfrågad i frågor som rör området.

Det bör också noteras att generaldirektoratet för utveckling varken har en avdelning eller ens personal med ansvar för turism.

1. Turism – en faktor för ekonomisk tillväxt

Turismen är en starkt övergripande bransch som berör ett stort antal sektorer och politikområden. I utvecklingsländerna uppfattas turismen därför naturligt som en faktor för ekonomisk tillväxt.

Nedan redogörs för några av turismens positiva effekter för dessa länder, dock utan avsikt att nämna alla:

När det gäller fysisk planering krävs lämplig infrastruktur och utrustning för att turismen skall kunna utvecklas. Med infrastrukturer avses framför allt vägar, järnvägar, moderna flygplatser och vid behov båtar. I fråga om transporter krävs modern och säker utrustning, så att föråldrade redskap som inte uppfyller säkerhetsstandarderna kan tas ur bruk. Denna planering främjar turismens utveckling men bidrar också till att befolkningarnas isolering bryts, vilket innebär att de kan ta sig till medelstora och stora städer, skaffa sig andra typer av varor, öppna sig för det moderna samhället och den nya tekniken.

Företagsmässigt innebär turismen en ny dynamik eftersom den skapar nya behov. Utanför hotell- och restaurangbranschen, som genererar ett stort antal arbetstillfällen, skapas stort utrymme för enskilda initiativ som leder till att det bildas små och medelstora företag och industrier och mikroföretag inom vitt skilda sektorer, t.ex. livsmedel, hantverk av alla slag, privata transporttjänster och verksamheter som guidning och upptäcktsfärder.

Turismens expansion i utvecklingsländerna är dessutom inte på något sätt begränsad till en viss punkt eller knuten till ett särskilt evenemang, vilket ibland är fallet i industriländerna, utan fortgår ständigt (se statistik) och skapar stabila arbetstillfällen som ger vinst och återverkningar på kort, medellång och lång sikt.

I rent finansiella termer skall det sägas att turismen leder till ekonomisk utveckling men också till en rättvis vinstdelning med lokalbefolkningarna. En euro som spenderas av en turist är en direktinvestering.

Turismen hänger samman med det ökade antalet företag och den fria konkurrensen och motverkar därför statsmonopol och rika ägares imperialism.

Det är således lätt att beskriva turistnäringen som ousinlig och lönsam, men man får också komma ihåg att utvecklingsländerna inte har tillräckligt med ”vapen” för att klara av företeelser eller enskilda händelser som skulle kunna undergräva sektorn.

Stabiliteten i flödena äventyras när mänskliga, sanitära och naturliga faktorer kan få katastrofala följder.

Till mänskliga faktorer räknas konflikter, gerillakrig, militära statskupper och andra uppror. Exempel på sanitära faktorer är epidemier (till exempel sars – se statistik) som kan drabba befolkningen (till exempel fågelinfluensan). Klimatförändringar och risk för flodvågor och cykloner hör till de naturliga faktorerna.

Små östater bör särskilt nämnas. Där löper befolkningen större risk att drabbas av naturkatastrofer, som innebär stora hälsomässiga och finansiella risker för utvecklingsländerna.

Öststaternas sårbarhet beror på deras geografiska isolering, deras små och svaga ekonomier som bygger på turismen och ett begränsat antal exportvaror, deras starka beroende av importerade fossila bränslen och deras knappa naturresurser, såsom vatten och mark.

Hur bidrar Europeiska unionen och EU-medborgarna ekonomiskt till turismens expansion i utvecklingsländerna?

Nya turistmål

Turismen inom EU har utvecklats kraftigt sedan 1970-talet. Utbyggnaden av infrastrukturer, den allmänna prisstegringen och överfyllda orter har fått europeiska turister att intressera sig för andra destinationer.

Flygbolagen, researrangörerna och andra aktörer inom turistnäringen har medverkat till den utvecklingen genom att erbjuda fler och mer varierade produkter, attraktiva priser, skräddarsydda lösningar och andra incitament.

Europeiska utvecklingsfonden – Europeiska unionens finansiella instrument

Europeiska unionen har förmånliga handels- och samarbetsförbindelser som främjar utveckling med en grupp utvecklingsländer i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS), genom AVS-EU-partnerskapsavtalet som undertecknades den 23 juni 2000 i Cotonou för en period om 20 år från och med den 1 mars 2000.

Det avsnitt i Cotonouavtalet som rör samarbete för utvecklingsfinansiering finansieras genom Europeiska utvecklingsfonden (EUF), enligt ett finansiellt protokoll som gäller i fem år.

Som statistiken nedan visar bidrar Europeiska unionen framför allt och i hög grad till att finansiera turismrelaterade projekt i de länder som mottar stöd från EUF.

År	EUF:s finansiering av "turism" (euro)		EUF:s totala finansiering (euro)	
	Åtaganden	Betalningar	Anslagna medel (brutto)	Utbetalda medel (brutto)
2004	-	11 106 379,06	2 647 830 344,45	2 464 247 127,19
2003	6 549 000,00	12 917 811,61	3 488 852 306,22	2 156 903 263,58
2002	19 928 200,00	10 089 539,61	2 009 886 271,21	1 855 321 334,99
2001	16 068 553,26	10 934 773,90	1 716 428 340,68	2 068 769 940,94
2000	15 759 180,09	5 926 999,17	4 005 710 773,92	1 567 480 634,21
1999	8 358 000,00	7 756 953,86	2 903 599 897,90	1 282 930 511,45

2. Turism – en faktor för miljöskydd och bevarande av kulturarvet

I industriländerna, där turismen har utvecklats snabbt och i stor omfattning, har skyddet av den fysiska och sociokulturella miljön länge försumrats till förmån för ekonomiska vinster.

I dag har beteendet förändrats. Vi tvingas ta hänsyn till miljön på grund av de stora globala förändringar som påverkar vårt sätt att leva. Vi går mot en turism som förenar miljöskydd med garanterade turistströmmar.

Miljön i utvecklingsländerna har i allmänhet inte försämrats på grund av turismen utan till följd av lokalbefolkningens verksamhet. Utarmning och till med uttömning av naturresurser, avskogning, torka, massiv användning av råolja och avsaknad av en politik för hantering och lagring av avfall är exempel på faktorer som ligger bakom den nuvarande situationen och som har lett till utsläpp av stora mängder avfall i havet i Västindien, ett växande berg av hushållsavfall och andra former av avfall på öarna i Atlanten och Indiska oceanen, överfiske i Stilla havet osv.

Målen om bättre miljö för utvecklingsländerna i kombination med den pågående kampanjen för att upplysa internationella turister om miljöproblemen bidrar till ekosystemets bevarande och hållbarhet, i enlighet med strategin från Göteborg 2001.

Turisten blir en viktig beskyddare av den plats han eller hon besöker eller – i större skala – den berörda regionen.

Koncept som ekoturism eller solidarisk turism – som går ut på att leva bland lokalbefolkningar i deras rytm – är givetvis viktiga om sådana mål skall kunna nås.

Ekoturismen, som har utvecklats enligt egna principer och utvidgat sitt fält långt utanför skyddet av den fysiska miljön, är på väg att bli en faktor för hållbar utveckling i turistområden. Dels för att turisterna har fått ny insikt om att miljön måste skyddas, dels för att värdområdena engagerar sig sociokulturellt och ekonomiskt för att utveckla den här typen av turism.

När det gäller bevarandet av kultur- och byggnadsarvet säger det sig självt att turismens utveckling är positiv, under förutsättning att renoverings- och/eller underhållsmetoderna garanterar hållbarhet och tillförlitlighet.

Särskild uppmärksamhet måste ägnas undervattenstillgångarna, som i vissa regioner redan har försämrats betydligt på grund av turister som sportdyker och lokalinvånare som bedriver oreglerat fiske eller överfiske.

Den tekniska utvecklingen främjar i dag utvecklingen i stort. Tyvärr måste det konstateras att lämplig och effektiv teknik inte används på grund av bristande ekonomiska resurser, otillräcklig utbildning eller helt enkelt okunskap om befintliga tekniska metoder.

Ett exempel är flodvågskatastrofen i december 2004, som bortsett från förlusten av tusentals människoliv orsakade katastrofala och oåterkalleliga skador på miljön och kulturarvet. Ett system för snabb varning skulle ha kunnat minimera den typen av följder.

3. Turism – en faktor för demokrati och politisk stabilitet

Utvecklingskapaciteten är beroende av demokrati och goda styrelseformer, vilket alltför ledare medger.

Demokratisering, ekonomisk utveckling och korruption hänger således nära samman. I vissa länder är stora tillgångar, demokrati och obetydlig eller måttlig korruption faktorer som stärker varandra ömsesidigt. Men det finns också många exempel på fattigdom, icke-demokratiska politiska institutioner och omfattande korruption.

I utvecklingsländerna kan man konstatera att övergripande reformer tycks ha begränsad effekt. Däremot kan sektorsvisa reformer med särskilda regler göra det möjligt att ta ett grepp om korruptionsproblemen och därmed bidra till att minska dem varaktigt.

Det är här turismen kommer in. Turismens utveckling genererar reformer. Turisterna kräver infrastrukturer vid sin ankomst, men framför allt garantier – garantier för fred och säkerhet.

De kräver garantier för att de demokratiska principerna och de mänskliga rättigheterna respekteras. Turisten är ögat som iakttar och ordet som rapporterar.

Totalitära regimer, maktkoncentration, gerillakrig och separatist rörelser eller, i extremfallen, massakrer och tortyr, är oförenliga med turismens utveckling.

Bara det faktum att det är känt att ett område eller en region är i konflikt bromsar resandet dit, även om en plats eller ett semesterområde är flera hundra kilometer därifrån och även om det militära skyddet är garanterat.

Regeringarna är medvetna om turismens ekonomiska och demokratiska fördelar.

Turismen kräver därför reformer. Reformerna som gäller demokratin och styrelseformen.

Faktorer som naturligt bidrar till turismens utveckling är rättvisa institutioner, hinder för korruption, administrativ öppenhet, rätt till information och yttrandefrihet samt skydd för arbetstagare och deras vinster.

Turismen enar dessutom regionala småfraktioner och banar väg för regionala initiativ.

Turisten efterfrågar mångfald; han vill utnyttja sin tid maximalt och fördela resekostnaden på många olika aktiviteter och besök: dagsutflykter, resor inom och mellan regioner, naturexkursioner osv.

Att tillämpa principen om fri rörlighet för turister – som i Europa – är därför nödvändigt för turismens utveckling.

Detta främjar och till med framtvång kommunikation mellan regeringar, befolkningsgrupper och etniska grupper, framför allt genom EUF-finansierade projekt och program av kulturell karaktär men också genom turistprojekt som bedrivs av två eller flera länder.

När det gäller främjande av turism är det medlemsstaternas regeringar som med stöd av resebyråer, flygbolag, researrangörer och andra turistföretag kan vägleda EU-medborgarnas val, eftersom EU saknar en politik för turism.

Mot denna bakgrund vore det mer än önskvärt med en aktiv negativ publicitet kring diktaturer och länder som bryter mot de demokratiska principerna och de mänskliga rättigheterna.

4. Turism – en faktor för folkhälsa och utbildning

Smittsamma sjukdomar, framför allt hiv/aids, malaria och tuberkulos, bromsar fortfarande utvecklingen i de berörda länderna.

Turismen bidrar till att det utvecklas en folkhälsopolitik, eftersom den kräver investeringar i hälso- och sjukvårdssektorn som märkbart bidrar till minskad fattigdom och ekonomisk tillväxt.

I fokus står självklart vaccinationerna, som måste bli fler. Organ som GAVI (The Global Alliance for Vaccines and Immunization) och Vaccine Fund – vars barnvaccineringsprogram betyder mycket för bättre folkhälsa – bör få permanent ekonomiskt stöd från gemenskapen.

I väntan på att det utvecklas ett vaccin mot malaria, vilket dock inte är tillräckligt för att besegra sjukdomen, måste alla medel mobiliseras i kampen mot den. Här ingår myggbekämpning men även ett snabbt omhändertagande av sjuka, vilket är avgörande för att personer som riskerar allvarliga komplikationer skall överleva, samt vetenskaplig forskning.

Sanitetsåtgärder, rena offentliga platser, konservering och förpackning av livsmedel är några områden som bör prioriteras i samband med mottagandet av turister. Rutiner som särskilda organ tagit fram med tanke på turister – t.ex. användning av vattenkapslar eller sterilisering – bidrar till en allmän medvetenhet om vilka framsteg som krävs inom dessa områden.

Turismens expansion bidrar också till befolkningarnas utbildning. Utvecklingen av infrastrukturer och tillträdesvägar bryter den geografiska isoleringen men förpliktar också till ett öppet sinne och inläring av språk.

Företagens anpassning till den nya tekniken är en av milstolparna inom turistnäringen i början av 2000-talet.

Utvecklingsländerna utgör inget undantag, med den skillnaden att den nya informations- och kommunikationstekniska eran främjar befolkningarnas utbildning. Internet är också ett fantastiskt redskap för utvecklingsbistånd. Tyvärr måste man konstatera att det används bristfälligt och att tillgången till tekniken är alltför begränsad.

Slutligen kan man konstatera att befolkningarnas delaktighet i turismens utveckling – genom de åtgärder som nämns ovan – höjer den allmänna levnadsnivån och den gradvisa framväxten av en medelklass, som är nödvändig för de berörda ländernas ekonomiska och sociala utveckling.

5. Turism – en faktor för störningar och olika former av missbruk

Trots turismens mycket positiva effekter i utvecklingsländerna kan man konstatera att den också kan likställas med missbruk av alla de slag. Det framstår som nödvändigt att framhålla två slags avarter som också är de mest utbredda: sexturism och dumpning av fastighetspriser.

- *Sexturism*

Sexturism anses i dag vara den tredje största olagliga handeln i världen, efter narkotika och vapen. Fenomenet är ett verkligt gissel och utvecklas oroväckande snabbt, särskilt i fattiga länder där hundratusentals människor dras in i prostitution. En stor del av dem är barn.

De turister som utnyttjar barn sexuellt är ofta personer som inte är egentliga pedofiler utan som utnyttjar sin vistelse i de här länderna för att nonchalera förbud som de i vanliga fall respekterar.

Denna mycket lukrativa handel genererar stora vinster, direkt och indirekt. Hallickarna är beredda att göra allt för att inte förlora sina inkomster, men de berörda länderna tvekar också att ta i med hårdhandskarna.

Många tar droger för att stå ut med misshandeln. Unga människor erbjuder sina tjänster mot betalning. Eftersom de bjuder ut sig betraktas de som efterfrågande. Bakom detta argument gömmer sig kunden, som bara tar emot en tjänst och förresten också betalar för den. Dagens lagstiftning påminner om att barn är barn, oavsett ursprung, och att barn måste skyddas.

Sexturismen är i full expansion. Sammanslutningar för försvar av barns rättigheter konstaterar varje dag hur utbredd pedofili är. Vissa faktorer främjar sexturismen. Fattigdom, brist på utbildning, utvecklingen av Internet – och därmed av pedofilnätverken – och sänkta flygpriser medverkar till att den breder ut sig.

- *Fastighetsspekulation*

På många turistorter kan lokalbefolkningen nu se tillbaka på en utveckling som inte har jämställt deras och besökarnas intressen och rättigheter.

Invånare på platser som drabbats av massturism frågar sig fortfarande varför de inte rådfrågades eller ens informerades om den utveckling som vänder upp och ner på deras liv.

Alltför ofta sker jakten på fastighetsklipp och transaktioner mellan entreprenörer och lokala myndigheter utan hänsyn till lokala förhållanden och utan något som helst intresse för lokalbefolkningens villkor.

Lokalbefolkningen frågar sig efter hand, när infrastrukturerna väl byggts och situationen stabiliserats, varför de varken har materiell eller finansiell tillgång till det nya, och varför de inte åtminstone har fått en skälig del i denna verksamhet vars utbredning uppenbart inte kan bromsas.

Dessutom är det inte ovanligt att samma fastighetsspekulanter – men även andra turistföretag och researrangörer – medvetet mutar eller korrumpierar lokala myndigheter för att få monopol på en investering.

Det är också vanligt att lokala myndigheter använder sig av administrativa dröjsmål och utdragna förfaranden som vapen för att lämna fältet fritt för fastighetsspekulation.

Därför är det myndigheterna i investerarnas hemländer som måste se till att de etiska och ekonomiska regler som gäller där även tillämpas i dessa fall.

På samma sätt bör öppna och reglerade lokala förfaranden garanteras i samband med utländska investeringar.

Upprustning av områden, utveckling av infrastrukturer för att ta emot turister, renovering av det historiska kulturarvet, utbildning av personal och överföring av kunskaper är exempel på verksamhet som bör pågå hela tiden och utvecklas med siktet inställt på ”hållbara investeringar” och delade vinster.

Att en utländsk investerare drar sig tillbaka bör inte betyda att verksamheten eller företaget upphör och att arbetstillfällena går förlorade.

ANNEXE: STATISTIQUES

INTERNATIONAL TOURIST - ARRIVAL BY (Sub) REGION

	International Tourist Arrival (million)						Share (%)	Change (%)	
	1990	1995	2000	2001	2002	2003*	2003*	2002/01	2003*/02
World	451	545	686	684	703	691	100	2.8	-1.7
Europe	277.2	316.3	389.6	387.8	397.3	398.8	57.7	2.4	0.4
Northern Europe	32.4	41.5	46.9	44.9	46.4	47.4	6.9	3.5	2.1
Western Europe	113.8	112.2	139.7	135.8	138.0	136.1	19.7	1.6	-1.4
Central/Eastern Europe	37.1	60.0	62.3	63.5	65.3	67.8	9.8	3.0	3.7
Southern/Mediterranean Europe	93.9	102.6	140.8	143.7	147.6	147.6	21.4	2.7	0.0
Asia and the Pacific	57.7	85.6	114.9	120.5	131.1	119.3	17.3	8.8	-9.0
North-East Asia	28.0	44.1	62.5	65.9	74.1	67.6	9.8	12.6	-8.8
South-East Asia	21.5	29.2	37.0	39.8	42.0	36.3	5.3	5.6	-13.7
Oceania	5.2	8.1	9.2	9.1	9.1	9.0	1.3	0.8	-1.0
South Asia	3.2	4.2	6.1	5.8	5.8	6.4	0.9	0.4	9.4
Americas	91.7	109.0	128.2	122.2	116.6	113.0	16.4	-4.5	-3.1
North America	71.7	80.7	91.5	86.4	83.2	77.4	11.2	-3.6	-7.0
Caribbean	11.4	14.0	17.2	16.9	16.9	17.1	2.5	-4.8	6.1
Central America	1.9	2.6	4.3	4.4	4.7	4.9	0.7	6.5	4.2
South America	6.6	11.7	15.2	14.5	12.6	13.6	2.0	-12.8	7.9
Africa	15.0	20.7	28.6	29.2	29.9	30.8	4.5	2.2	3.1
North Africa	8.4	7.3	10.2	10.7	10.4	10.9	1.6	-2.6	4.6
Subsaharan Africa	6.6	13.4	18.4	18.6	19.5	20.0	2.9	5.0	2.3
Middle East	9.8	13.8	24.3	24.0	27.9	28.8	4.2	16.1	3.4

Source: WTO, 2004

INTERNATIONAL TOURIST RECEIPTS BY (Sub)REGION

	Change ¹ (%)		Share (%)	US\$			Euro		
				(billion)		Receipts per Arrival	(billion)		Receipts per Arrival
	2002/01	2003*/02	2003*	2002	2003*	2003*	2002	2003*	2003*
World	0.3	-1.7	100	480	523	757	508	463	670
Africa	4.5	-0.3	2.8	11.8	14.4	467	12.5	12.7	412
Americas	-5.9	-1.1	21.9	113.8	114.4	1.013	120.3	101.2	895
Asia and the Pacific	6.7	-8.9	18.2	98.7	95.4	800	104.4	84.4	707
Europe	-1.8	-2.7	54.5	243.2	285.0	715	257.2	252.0	632
Middle East	4.7	16.0	2.7	12.9	13.9	482	13.6	12.3	426

Source: WTO, 2004

¹ Local currencies, constant prices

REGIONAL RESULTS

Major destinations	International Tourist Arrivals (1000)		International Tourist Arrival (US\$ million)	
	2002	2003*	2002	2003*
Asia and the Pacific	131,131	119,292	98,691	95,438
Australia	4,420	4,354	8,577	10,313
China	36,803	32,970	20,385	17,406
Guam	1,059	910	-	-
Hong Kong (China)	16,566	15,537	7,503	7,657
India	2,384	2,750	3,013	3,522
Indonesia	5,033	4,467	5,285	4,037
Iran	1,585	1,500	1,777	1,777
Japan	5,239	5,212	3,497	8,848
Korea, Republic of	5,347	4,753	5,936	5,256
Macao (China)	6,565	6,309	4,440	5,303
Malaysia	13,292	10,577	7,118	5,901
New Zealand	2,045	2,104	3,006	3,974
Philippines	1,933	1,907	1,740	1,464
Singapore	6,997	5,705	4,463	3,998
Taiwan (pr. of China)	2,978	2,248	4,584	2,976
Thailand	10,873	10,082	7,901	7,822
Africa	29,903	30,844	11,803	14,392
Algeria	988	1,166	133	.61
Botswana	1,037	975	309	356
Ghana	483	483	358	414
Kenya	838	927	276	339
Mauritius	682	702	612	697
Morocco	4,303	4,552	2,646	3,221
Namibia	757	695	218	333
Nigeria	887	-	263	-
Reunion	426	432	302	311
Seychelles	132	122	164	171
Botswana	1,037	975	309	356
South Africa	6,550	6,640	2,923	4,270
Tanzania	550	552	439	450
Tunisia	5,064	5,114	1,523	1,583
Zambia	565	578	134	149
Zimbabwe	2,041	2,256	76	44
America	116,637	112,975	113,773	114,433
Argentina	2,820	2,995	1,535	2,097
Bahamas	1,513	1,510	1,762	1,782
Brazil	3,783	4,091	1,998	2,479
Canada	20,057	17,534	10,691	10,579
Chile	1,412	1,614	898	860
Costa Rica	1,113	1,239	1,161	1,293

Cuba	1,656	1,847	1,633	-
Dominican Rp	2,811	3,282	2,730	3,110
Jamaica	1,266	1,350	1,209	1,355
Mexico	19,667	18,665	8,858	9,457
Peru	862	931	801	932
Puerto Rico	3,087	3,238	2,486	2,677
United States	43,525	41,212	66,728	64,509
Uruguay	1,420	1,420	351	345

T&T DEMAND and SUPPLY

	2005 T&T Demand (US\$ mn)	2005 T&T Demand (% Real Growth)
WORLD	6,201,490	5.4
Caribbean	45,535	3.3
Anguilla	111	7.8
Antigua and Barbuda	837	9.0
Aruba	2,072	5.8
Bahamas	3,883	11.0
Barbados	1,686	10.7
Bermuda	991	6.8
British Virgin Islands	459	10.7
Cayman Islands	671	-1.6
Cuba	4,921	4.9
Curacao	843	7.3
Dominica	99	9.8
Dominican Republic	7,026	-14.4
Grenada	154	8.6
Guadeloupe	1,046	3.1
Haiti	375	1.2
Jamaica	3,914	10.0
Martinique	1,407	1.4
Puerto Rico	9,802	4.8
Saint Kitts and Nevis	172	9.3
Saint Lucia	493	9.2
St Vincent and the Grenadine:	194	6.5
Trinidad and Tobago	2,042	5.9
Virgin Islands	2,338	7.9
Latin America	133,420	5.8
Argentina	17,729	8.5
Belize	316	9.4
Bolivia	1,100	9.3
Brazil	55,104	5.1
Chile	9,213	6.2
Colombia	9,756	2.4
Costa Rica	3,618	9.7
Ecuador	3,717	6.5
El Salvador	2,032	6.7
Guatemala	2,778	8.3
Guyana	160	4.5
Honduras	1,428	7.3
Nicaragua	640	8.8
Panama	2,716	7.4
Paraguay	851	5.6

Peru	7,740	6.2
Suriname	187	8.7
Uruguay	2,060	5.7
Venezuela	12,276	0.2
Oceania	128,632	8.1
Australia	99,629	9.1
Fiji	966	14.7
Kiribati	28	12.6
New Zealand	21,001	3.3
Other Oceania	6,762	4.7
Solomon Islands	45	10.5
Tonga	34	9.5
Vanuatu	166	14.7
South Asia	59,328	10.0
Bangladesh	3,194	7.3
India	44,713	10.9
Maldives	574	-14.2
Nepal	919	8.4
Pakistan	7,022	10.0
Sri Lanka	2,906	2.9
Southeast Asia	165,450	6.3
Brunei Darussalam	989	1.0
Burma	22,532	0.8
Cambodia	1,033	7.6
Indonesia	34,452	8.6
Laos	376	14.6
Malaysia	28,711	14.9
Papua New Guinea	1,021	13.4
Philippines	10,035	7.5
Singapore	26,850	7.0
Thailand	31,997	-2.4
Vietnam	7,451	8.9
Sub-Saharan Africa	73,618	7.9
Angola	2,391	13.5
Benin	340	4.1
Botswana	1,421	12.8
Burkina Faso	398	6.8
Burundi	71	8.3
Cameroon	1,425	7.6
Cape Verde	373	5.8
Central African Republic	76	6.7
Chad	615	10.3
Comoros	75	8.0
Congo, Democratic Republic	504	4.2
Côte d'Ivoire	1,745	5.1
Dem. Rep. of the Congo	528	6.8
Ethiopia	1,112	4.8
Gabon	1,457	5.2
Gambia	132	9.3
Ghana	1,641	10.9
Guinea	298	7.8
Kenya	2,443	9.7
Lesotho	223	3.2
Madagascar	534	11.2
Malawi	232	9.4

Mali	626	7.3
Mauritius	2,506	12.7
Namibia	1,004	8.2
Niger	250	4.6
Nigeria	8,469	8.7
Reunion	3,962	1.8
Rwanda	191	12.5
Sao Tome and Principe	24	-6.2
Senegal	1,023	5.6
Seychelles	510	14.0
Sierra Leone	83	6.4
South Africa	30,332	7.1
Sudan	2,396	7.9
Swaziland	340	3.9
Tanzania	1,858	11.5
Togo	208	6.8
Uganda	840	9.1
Zambia	620	1.3
Zimbabwe	342	-3.2

Source: World Tourism and Travel Council, 2005 (Data 2004)

2005 T&T INDUSTRY GDP and ECONOMY GDP

	2005 T&T Industry GDP (% of Total GDP)	2005 T&T Economy* (% of Total GDP)
WORLD	3.8	10.6
Caribbean	4.7	15.4
Anguilla	24.6	71.4
Antigua and Barbuda	25.0	86.0
Aruba	21.3	70.9
Bahamas	18.4	54.7
Barbados	16.1	48.0
Bermuda	6.0	20.4
British Virgin Islands	38.0	95.2
Cayman Islands	9.4	29.9
Cuba	4.1	13.2
Curacao	2.1	6.5
Dominica	9.6	26.0
Dominican Republic	7.5	22.9
Grenada	5.0	24.3
Guadeloupe	8.4	27.3
Haiti	2.2	6.0
Jamaica	10.8	36.2
Martinique	2.0	8.9
Puerto Rico	1.6	5.8
Saint Kitts and Nevis	7.8	28.6
Saint Lucia	15.0	42.8
St Vincent and the Grenadine	10.3	31.8
Trinidad and Tobago	2.4	10.7
Virgin Islands	9.8	33.7
Latin America	2.9	7.6
Argentina	2.6	7.8
Belize	7.8	20.0
Bolivia	3.5	9.2
Brazil	3.1	7.2
Chile	2.4	6.5
Colombia	2.3	6.6
Costa Rica	5.5	13.7
Ecuador	2.3	8.6
El Salvador	3.2	7.8
Guatemala	2.9	6.9
Guyana	2.7	9.3
Honduras	4.4	10.4
Nicaragua	2.7	6.9
Panama	5.2	13.5
Paraguay	2.1	7.3
Peru	3.4	8.2
Suriname	2.0	5.4
Uruguay	4.1	9.8
Venezuela	2.0	8.8
Oceania	6.0	13.3
Australia	5.6	12.4
Fiji	12.0	29.7
Kiribati	9.7	26.0

New Zealand	7.1	14.9
Other Oceania	12.0	32.4
Solomon Islands	3.1	9.7
Tonga	4.9	14.0
Vanuatu	17.2	42.5
South Asia	2.2	5.5
Bangladesh	1.6	3.8
India	2.1	5.3
Maldives	32.3	62.6
Nepal	4.4	9.1
Pakistan	2.6	5.9
Sri Lanka	3.8	9.5
Southeast Asia	2.8	7.5
Brunei Darussalam	3.3	13.4
Burma	1.6	3.4
Cambodia	7.3	17.2
Indonesia	3.1	8.9
Laos	5.5	11.4
Malaysia	5.3	15.6
Papua New Guinea	5.8	14.5
Philippines	2.7	7.3
Singapore	2.6	10.6
Thailand	5.2	11.7
Vietnam	2.2	8.7
Sub-Saharan Africa	3.3	8.8
Angola	3.3	27.7
Benin	2.3	5.1
Botswana	4.8	10.3
Burkina Faso	2.1	4.7
Burundi	2.7	4.9
Cameroon	1.8	5.0
Cape Verde	11.1	19.2
Central African Republic	1.6	3.0
Chad	1.5	9.1
Comoros	4.1	10.6
Congo, Democratic Republic	1.2	7.9
Côte d'Ivoire	1.8	4.5
Dem. Rep. of the Congo	1.2	3.0
Ethiopia	4.7	9.5
Gabon	3.3	12.7
Gambia	12.3	23.2
Ghana	5.4	10.8
Guinea	3.2	5.8
Kenya	5.3	12.2
Lesotho	2.6	7.5
Madagascar	3.0	7.5
Malawi	3.7	7.3
Mali	3.5	7.2
Mauritius	14.5	31.6
Namibia	5.6	11.2
Niger	1.7	4.3
Nigeria	1.5	7.7
Reunion	1.8	5.8
Rwanda	3.3	6.5

SaoTome and Principe	14.4	25.4
Senegal	3.5	8.0
Seychelles	33.0	60.2
Sierra Leone	2.9	5.7
South Africa	3.9	9.0
Sudan	1.1	8.7
Swaziland	2.4	6.6
Tanzania	4.3	9.7
Togo	1.8	4.7
Uganda	4.6	9.2
Zambia	1.9	4.5
Zimbabwe	1.4	3.3

Source: World Tourism and Travel Council, 2005 (Data 2004)

**Note: The last column reflects the satellite account concept of tourism statistics, therefore including economic sub-sectors directly linked with the tourism activity, for instance transportation, food and beverages, recreations and entertainment, travel agencies, etc.*

CARRIBEAN TOURISM ORGANIZATION (2004)

Tourist (Stop-over) Arrivals in 2004		
Destination	Period	Tourist Arrivals
Anguilla	January - September	42,034
Antigua & Barbuda *	January - October	202,982
Bahamas	January - September	1,165,375
Barbados	January - October	456,860
Belize	January - September	178,104
Bermuda	January - September	215,957
Cuba ***	January - June	1,134,611
Curacao	Januray - October	186,426
Dominica	January - May	30,988
Dominican Republic *	January - September	2,628,659
Grenada	January - July	89,854
Guyana	January - November	107,627
Jamaica	January - October	1,181,837
St Lucia	January - October	248,411
St. Eustatius ***	January - July	6,810
St Maarten *	January - September	358,158
St Vincent & the Grenadines	January - October	68,460
Suriname	January - July	77,577
Trinidad & Tobago	January - July	259,245
Turks and Caicos Islands	January - February	31,440

Source: Data supplied by Member countries and available as at January 26, 2005

* *Non-Resident Air Arrivals*

** *Non-Resident Hotel Registrations only*

*** *Preliminary figures*

N.B.: Figures are subject to revision by reporting countries

ÄRENDETS GÅNG

Titel	Turism och utveckling
Förfarandennummer	2004/2212(INI)
Grund i arbetsordningen	art. 45
Ansvarigt utskott Tillstånd: tillkännagivande i kammaren	DEVE 18.11.2004
Rådgivande utskott Tillkännagivande i kammaren	
Inget yttrande avges Beslut	
Förstärkt samarbete Tillkännagivande i kammaren	
Resolutionsförslag som återges i betänkandet	
Föredragande Utnämning	Thierry Cornillet 6.10.2004
Tidigare föredragande	
Behandling i utskott	21.2.2005 12.5.2005
Antagande	24.5.2005
Slutomröstning: resultat	för: 24 emot: 5 nedlagda röster: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Margrete Auken, Alessandro Battilocchio, Margriet van den Berg, Nirj Deva, Michael Gahler, Hélène Goudin, Jana Hybášková, Filip Andrzej Kaczmarek, Glenys Kinnock, Ģirts Valdis Kristovskis, Maria Martens, Miguel Angel Martínez Martínez, Luisa Morgantini, Józef Piniór, Toomas Savi, Jürgen Schröder, Feleknas Uca, Anna Záborská, Jan Zahradil, Mauro Zani.
Slutomröstning: närvarande suppleanter	John Bowis, Fiona Hall, Linda McAvan, Manolis Mavrommatis, Karin Scheele, Britta Thomsen, Zbigniew Zaleski, Gabriele Zimmer.
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)	Agustín Díaz de Mera García Consuegra
Ingivande – A6-nummer	31.5.2005 A6-0173/2005